

Vesteuropa inklusive de danske skatteydere til at betale regningen for denne kvælning. Det er danske skatteydere, som må betale for, at palæstinenserne overhovedet kan få noget at spise.

Vi er så at sige til grin for vores egne penge. Først giver EU Israel en associeringsaftale, der giver store økonomiske fordele og adgang til Vesteuropas marked, og bagefter skal vi samtidig betale regningen for den kvælningspolitik over for palæstinenserne, som den israelske regering gennemfører med alle sine enorme grænsespærringer.

Vi oplevede jo, da vi var med Udenrigsudvalget i selvstyreområderne, hvordan disse utrolig ubehagelige militærposter overalt står og kontrollerer folk osv. Det er aldeles forføreligt, når man kommer fra et fredeligt land som Danmark, at opleve en stat, hvor der er militærposter over det hele osv.

Derfor må man altså stille det spørgsmål, og det er jo så grunden til, vi rejser det her: Har EU's indsats overhovedet haft anden virkning, end at Netanyahu simpelt hen griner ad os? Det spørgsmål vil jeg godt bede udenrigsministeren besvare. For jeg tror simpelt hen, han griner ad EU, fordi EU giver ham alle mulige fordele, stiller ham aftaler og markedsadgang i udsigt, og det er lysende klart, at EU ikke har tænkt sig at gribe til nogen som helst form for repressalier, uanset hvad man gør i selvstyreområderne.

Det synes jeg ikke er en holdbar linje. Den er i hvert fald ikke troværdig i længden, og når flertallet, som skrev betænkningen, da man i sin tid lavede disse associeringsaftaler, selv har tilkendegivet, at de altså skal tages alvorligt, at artikel 2 er en vigtig ting, at man ikke vil acceptere smuthuller i menneskerettighederne osv., så må man da på et eller andet tidspunkt forlange, at der skal ske noget.

Hvis man ikke vil følge Enhedslistens forslag om at gribe til suspendering af aftalen, så må man da på en eller anden måde konkretisere, hvordan man så vil sikre opfølgningen af de bestemmelser i aftalen på en sådan måde, at indsatsen bliver konkret. Man har talt om, at der skulle etableres en overvågning, men den har vi jo ikke set noget til. Har det flertal, de partier, der skrev det betækningsbidrag, etableret en overvågning? Det ved jeg ikke, men jeg synes, der bliver gjort for lidt.

Hvis man så ikke mener, at vi har stillet det rigtige forslag, synes jeg ærligt talt, man skylder i lidt mere konkret form at beskrive, hvordan

den indsats, som man påberåber sig man gerne vil gøre, så konkret skal føres ud i livet.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan ikke frigøre mig for den mistanke, at Enhedslisten bruger denne ulykkelige situation i Mellemøsten til at føre endnu et korstog mod det EU, som Enhedslisten hader så indædt. Det er jo lidt ærgerligt, for vi kunne jo have en god diskussion om, hvordan man som lille land i en stor verden påvirker udviklingen i nogle lande, som man synes er på gal vej.

Enhedslistens forslag går ud på, at Danmark skal gå enegang, og uanset at vi har en aftale gennem EU, så skal vi kræve af Israel, at de gør sådan og sådan og overholder den Osloaftale f.eks., som de selv har været med til at indgå.

Vi har så fra flertallet af ordførernes side sagt: Vi ønsker, at EU som sådan skal gå hen og tage hånd om disse problemer, og det synes hr. Keld Albrechtsen ikke er godt nok. Så vil jeg gerne spørge: Hvad gør sådan et land som Norge f.eks.? Norge, som har lagt hovedstad til Osloaftalen, som har været utrolig stolt af den indsats, de har gjort for at få fredsprocessen i gang i Mellemøsten, og som har haft masser af observatører og hjælpere i Israel og i Palæstina for at få hele processen til at fungere. Hvad gør sådan et land som Norge for at påvirke Israel? Ja, de har kun sig selv og ikke andre at påvirke med. Og hvis EU er til grin for sine egne penge, så er Norge det så sandelig også. Hele verden er til grin, fordi de israelske og palæstinensiske partier ikke selv vil holde den aftale, de har indgået.

Det sætter jo i virkeligheden den internationale indsats i perspektiv, at man kan gøre nok så meget fra de forskellige lande enkeltvis, at man kan gøre nok så meget fra de organisationer, som er deltagere i processen, men hvis partierne ikke selv har den mindste smule vilje til at få processen til at glide, så hjælper det alt sammen ikke noget. Så hjælper det heller ikke, at Enhedslisten i det danske Folketing fremsætter et forslag om, at Danmark går enegang.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at det kan ikke hjælpe at sige, hver gang der er et forslag, hvor der er noget, som Enhedslisten kritiserer ved EU, at det så bare er, fordi vi generelt er imod EU. Sådan er det ikke. Der kan også være ting, som vi på trods af vores modvilje mod EU rent faktisk godt kan gå